

ייעוץ פופריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עלים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וצינונים, הערות והארות

פרשת לך
שנת תשע"ד

המשך המכתב

דברי אביך הדורש שלומך תמיד באהבה, ואם ירצה ה' ביום ד' אראה לכתוב לך בעזרת השם יתברך, כפי אשר ישלח השם יתברך בדעתי או לטובה באמת.

הואקין [בתי שוקיים] לא נגמרו עדיין, ובתי תחי' [מרת חנה צירל בתו של מוהרנ"ת, דרה בברסלב, כנראה שהיתה אורגת בתי שוקיים לאחיה הר"ר יצחק] עוסקת עתה בהם לגומרם, ובקרוב יגיעו לו אם ירצה ה'.

נתן מברסלב

סימן צ"ד

ברוך השם, יום ב' וירא תקצ"ג ברסלב

חיים וברכה ושלוש וששון ושמחה ישיגו כבוד אהובי ידידי וחביבי כנפשי ולבבי, הרבני הגביר המפורסים וכו', מו"ה אייזיק נ"י, עם שלום וזוגתו בת מלך פנימה הצדיקת היקרה מרת האדיל' תחי', עם כל יוצאי חלציהם היקרים, לכל אחד ביחוד שיחי' לאורך ימים אכ"ר. [עיין לעיל מכתב צ"ג].

אייער בריף האב איך אתמול ערהאלטין מיד ר' שמחה חתן הרב [בן הרה"ח ר' שמואל מטעפליק ז"ל תלמיד רביז'ל, וחתן הרה"צ ר' אהרן זצ"ל הרב מברסלב], גם אגרת מר' מאיר לייב [מטעפליק, חבר נאמן ותלמיד מוהרנ"ת] ופרישות שלום מר' נפתלי נ"י [מגדולי תלמידי רביז'ל, וחבר נאמן למוהרנ"ת ז"ל דר באומין], השם יתברך ווייסט אז איך האב זייער גיוואלט פארין, נאר מיינע מניעות קאן איך ניט שרייבען, עס איז היינט ביי מיר אויך זייער שווער דאס פארין, אזוי ווי השם יתברך איז יודע מיין הארץ, נאר וויא איך זעה אז איר שרייט אזוי, טראכט איך אפשר הייסט אזוי השם יתברך, על כן איז היינט בדעתי צו פארין אם ירצה ה' אחר שבת הבאה עלינו לטובה, כדי איך זאל אם ירצה ה' אן קומען על ראש חודש כסליו לקרעמינטשאג בעזרת השם יתברך, והשם יתברך ברחמינו יוליכני לשלום.

נאר רצוני איז אז די חתונה זאל דייקא זיין בראש חודש כסליו אם ירצה ה', ניט שפעטיר, כדי איך זאל קענין אום קערין לביתי על חנוכה אם ירצה ה', ווארין איר ווייסט וויפיל קוקין ארויס איך זאל זיין בביתי על שבת חנוכה אם ירצה ה', וה' יגמור בעדי הכל לטובה כרצונו וקרצון רבינו הנורא זצ"ל [מוהרנ"ת נסע אז על החתונה והשתתף עצמו בשמחת נכדי רביז'ל, כמ"ש בימי מוהרנ"ת ח"א את ק"י].

עם הרב דפה [הרה"צ ר' אהרן אבדק' ברסלב תלמיד רביז'ל, וכנראה שרצונו היו שגם הרב יסע על החתונה] האב איך נאך ניט געשמוסט מכח דעם, נאר כפי הנשמע מר' שמחה [חתנו של הרב] קען ער ניט פארין מחמת זיין משא ומתן. ווייטער קיין צייט ניט מאריך צו זיין, ווארין די פאטשט גייט באלד אוועק.

זייט גיזונט אונ פרייליך, כנפשיכם ונפש אוהביכם באמת, ומעתיר בעדכם, בפרט אם ירצה ה' על ציון הק' בוודאי יהיו נזכרים לטובה, והשם יתברך ישמע תפלתינו תמיד.

נתן מברסלב

ושלום לידידי כנפשי, מחמד עינינו, הוטיק הנחמד המופלג מו"ה אברהם בער שיחי'.

נאר איך פארשטייא ניט וואס דיא מיינסט, וואס דיא האסט ניט גישריבין קיין שום גריס לזוגתך תחי' ולהמותך ולהמך שיחי', סע ניט קיין יושר וכו', ומובטחני שבוודאי תציית לדברי, כי כל אלו הקפידות הבל הבלים [ר' אברהם ברענ"ו בן הרבנית אדל בת רביז'ל, היה אז חתן משה חניקעס שנתהפך אחר כך מן חסיד רביז'ל ונעשה מראשי המתנגדים על מוהרנ"ת כמסופר במכתבים הבאים באריכות, מ. חניקעס דר בברסלב, והמכתב הזה נשלח לק"ק ברסלב, ואפשר שמרומנו כאן מה שהתחיל לעבור עליו מהתנגדות על דרכי רביז'ל מחותנו, עד שנתפרדה החבילה ונתן גט פיתורין לאשתו בת מ. חניקעס בשנת תקצ"ה כמ"ש במכתבים דלהלן].

והעיקר שתלך בדרכי זקינך הק' והנורא הוא אדומ"ר וצוק"ל, שתתמיד בהתבודדות בכל יום, ובלמוד התורה הקדושה, ואל תשגיח על אלו ההבלים כלל, כי הילדות והשחרות הבל. ועוד מעט יהיה לך עניני קפידות כאלו מבניך ובנותיך שירבו לך, אם ירצה ה', כאשר הודעתי לאמך תחי' זה כמה שנים שיהיה כך, אך עצתי שלא תקפיד על ענינים כאלה כשיהיה לך מבניך ובנותיך שיחי'. מכל שכן עתה על עצמך לבד, אין לך פנאי לחשוב זאת כלל [עיין לשון הרמב"ם הל' דעות פ"ו ה"ו "הנוקם מחבירו עובר בלא תעשה שנאמר לא תקום, ואע"פ שאינו לוקח עליו דעה רעה היא עד מאד, אלא ראוי לו לאדם להיות מעביר על מדותיו על כל דברי העולם שהכל אצל המבינים דברי הבל והבאי ואינו כדי לנקום עליהם" ע"כ]. רק לחשוב

המשך בדף 4 א

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(היי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדילולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבועות

מאמר ט"ו:

ומתקשר לשאוב המים מהים, נעשה שם כמו בקעה, וכשהספינה יורדת לשם אזי נטבעין שם, והתקנה לזה לירות בקני שריפה והורמאמים כדרך המלחמה כדי לשבר העננים, ולחם לא היה פנאי לזה מחמת שהיו צריכין לשאוב המים מהספינה כנ"ל, והיו הצרות צרורות זו לזו כמו זיכורא ועקרבא, אך בחמלת ה' מחמת תוקף הרוח סערה, היה הליכת הספינה במהירות גדול, ופרחה הספינה כמו חיץ מקשת ממש, ובאה הספינה למקום הנ"ל שהענן שותה ממש, והיה שם כמו שער והרים סביב לה, ועברה הספינה ממש בשלום.

ובתוך כך האיר ה' עיניהם, ומצאו החור שדרך שם נכנסין המים בספינה, ושחטו תייש ולקחו העור שלו ותקנו הספינה וניצלו בשלום מסכנות גדולות ונוראות הללו, והיה זאת בערב שבת קודש, והיה להם שמחה גדולה, ואמר רבינו אז הודו לה' (תהלים ק"ו) בשמחה גדולה.

(שבחי הר"ן ח"ב אות כ"א)

יח.

פדיון שבויים

ובבקר שהוא ערב פסח נסע הקאפיטאן עם כמה ישמעאלים על הספינה קמנה לתוך העיר, ובאו לפניו וביקשו ממנו לחם לאכול, ודיברו עמו ברמיזה, והשיב להם ברמיזה והודיעם שיש כאן יהודים ויכולים אתם לקנות לכם לחם, והשם יתברך ברחמיו אשר בידו לב מלכים ושרים, הסיר לבו ובלבל דעתו עד שיצא מפיו בלי ישוב הדעת, ואמר שיקח אחד מהם כדי לקנות לחם עבורם, ונסע מיד עמו האיש של רבינו ז"ל, ובא אל העיר והלך אחריו אחד מהישמעאלים שלו לשומרו שלא יברח.

ודרך הליכתו לעיר הי' גם כן סכנה גדולה, כי אז היה שעת מלחמה גדולה, ובקל היו יכולים לתופסו שהוא אחד מהמרגלים, כי ניכר בו שאינו ממדינתם כי אם ממדינה רחוקה מאד.

ואז ראה האיש שאי אפשר עוד על פי דרך הטבע להציל, ובא אל החדר שלהם ומחמת גודל הצער והפחד לא היה יוכל לדבר כמעט, ואמר לו רבינו ז"ל מה זאת, ואיה פיך אשר אמרת שאין זה כלום, ועכשיו אתה בעצמך מתפחד כ"כ. והשיב לו ששוב אין סברא על פי דרך הטבע להציל, כי המים מתרבים והולכים בספינה, ואין ביכולתם לשאוב הכל כי כשל כה הסבל, כי זה קרוב למעת לעת שלא אכלו ולא שתו ולא ראו שינה בעיניהם. ואמר לו האיש שעדיין לא התפלל, השיב לו רבינו ז"ל אין אתה צריך להתפלל עכשיו, רק תקבל עול מלכות שמים בפסוק ראשון ותאמר ג' ראשונות וג' אחרונות וכו', ואמר לו קח כל המעות עד פרומה אחרונה, ותחלק לשנים מחצה תקשור אצלך על גופך ומחצה אקשור על גופי, ושאלו האיש למה זאת הלא הדג שבים יוכל לבלוע אותנו בלא המעות. השיב לו, עשה כך כמו שאני אומר לך, ישראל היו על הים ולא טבעו ואנחנו עדיין בספינה וכו', ועשה מה שעשה. ואמר להאיש שילביש את עצמו ויחגור בחגורה על המילופ, וגם הוא עשה כך כמו אחד שמוכן ללך בדרך, ושאל אותו האיש ואמר לו, אני איני יודע להתפלל אפילו תפלה הסדורה מאנשי כנסת הגדולה, מכלשכן עכשיו בעת צרה הזאת, אבל כת"ר יודע להתפלל בעד כלליות ופרטיות מפני מה אין אתם מתפללין עכשיו.

והשיב, שעכשיו מחמת המוחין דקטנות אני מרוחק מהשם יתברך, אבל עצתי אמונה מחמת אין ברירה, מחמת גודל הסכנה שאנחנו עכשיו בסכנה נוראה ועצומה כזו, השם יתברך יודע שכל ימי חי עדיין לא הייתי משתמש מעולם בזכות אבות, רק מחמת ההכרח מוכרח אני לבקש מהשם יתברך שיעשה זאת למען זכות זקני רבי ישראל בעל שם טוב ז"ל וזכות זקנתי אדיל וזכות זקני רבי נחמן מהארידענקע, ויתר מזה לא הזכיר עוד.

ואחר זה ראו מרחוק כמו ענן גדול אפל מאד, ונפל עליהם עוד פחד גדול, מחמת שלפעמים כשהענן מתאסף

מדברי הר"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...ובכל תקוותינו וישועותינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והנורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו כן תמוה איך יוכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התנכרות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמנו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

צ"י

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"א: יושב בסתר עליון

שואל: אם הוא באמת כן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר שאר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראינו אצל רבותינו הקודמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הזה, ואצ"ל שהיה מהם כמה וכמה אשר סדרו מזה, עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, ויראי ה' בין פורקי עול, ועובדי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעריצי ברסלב בין שאר כלל ישראל. כי שונה הדבר לגמרי, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק כמצות אנשים מלומדה, אבל כאן המדובר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עבדו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חזו ברוה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ו נבוכים היו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקושיות, כי הלא המה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חיו אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

אבל ההסבר הזה שייך רק כלפי עובדי השם באמת, שמחפשי את האמת בלי חשבונות עצמיים של כבוד ושם חשוב, ומכ"ש חשבונות של פארטיי ושאר שטותים ודמיונות, אבל יש הרבה הרבה בני אדם (ובעוה"ר הם רוב בני אדם) שאינם מחפשי כלל את האמת, ונוח להם בנוחיות שלהם, וטוב להם במה שאין להם, ואינם מחפשי את האמת כלל, והם בוודאי אינם רואים את האור כי טוב שיש בלימודי הצדיק, וכמ"ש בלקו"מ (ח"א סי' י"ז) שלפעמים יש שנחשך אצל אחד אור הצדיק, ואינו זוכה להבין ולראות אורו הגדול, ואינו יכול לטעום ולהבין ולראות אורו הגדול של הצדיק, שעל ידו יוכל לבוא לתכלית הטוב. וכמו שמצינו גבי עפרון, שמקום מערת המכפלה, שהוא שער ג"ע, שדרך שם עולין כל הנשמות, ואורו גדול מאד, אעפ"כ אצלו היה מקום חושך ואפילה, וע"כ מכרו בשמחה רבה לאברהם (וזהר ח"א קכ"ח). וכמו כן שנחשך אור הצדיק, שהוא מאיר בכל העולמות, וכ"ש בעוה"ז, אעפ"כ אצלו אינו מאיר כלל, אדרבא הוא חושך אצלו, וזה מחמת עכירת המעשים וכסילות השכל, דהיינו דיעות נפסדות וחכמות נכריות, כמ"ש חכמים המה להרע, ולהיטיב לא ידעו, כי ע"י מעשיהם הרעים אינם יכולים להשתמש כלל בשכלם להיטיב, כ"א להרע, וע"י כסילות השכל אינו יכול לראות ולהבין אור הצדיק ע"כ.

וכעין זה כתב בדגמ"א (יתרו ד"ה וכל העם) שמעתי משל מן אא"ז זללה"ה שהיה אחד מנגן בכלי זמר יפה מאוד במתיקות ועריבות גדול, ואותם שהם שומעים זה לא יכלו להתאפק מגודל מתיקות ותענוג, עד שהיו רוקדים כמעט עד לתקרה מחמת גודל התענוג והנעימות והמתיקות, וכל מי שהיה קרוב יותר והיה מקרב עצמו לשמוע הכלי זמר, היה לו ביותר תענוג, והיה רוקד עד מאוד, ובתוך כך בא אחד חרש שאינו שומע כלל הקול של כלי זמר הערב, רק ראה שאנשים רוקדים עד מאוד, והם בעיניו כמשתגעים, ואומר בלבו כי לשמחה מה זה עושה, ובאמת אילו היה הוא חכם וידע והבין שהוא מחמת גודל התענוג והנעימות קול של כלי זמר, היה הוא ג"כ רוקד שם, והנמשל מובן ע"כ, היינו כי מי שזוכה לראות את האור, ושומע את הניגון הנפלא, שמח בה מאד, ומי שהוא בבחי' חרש, אינו מבין למה האנשים הללו שמחים, מה יש כאן לשמוח ולהתענג.

וע"כ צריכין לחפש בחיפוש אמת, איזהו מקומן של קדושים, וכמ"ש בלקו"מ (ח"ב סי' ח') שצריכין לחפש הרבה אחר הצדיק המנהיג האמיתי, וכמ"ש לעיל מהיכל הברכה (בהר), וכן הוא לשונו בספרו זוהר חי (ח"ד דף מ"ז). מעט מעט לומדי תורה לשמה ובלב אמת, ויש להם זכות אבות, ויש להם לב נכנע מאד לפני השי"ת, ניצולין מקליפה זאת וממנהיגים שלו, שהס"ם ומרכבה שלו יורד בעצמו לעשות רבי משלו, ומעורר בני אדם שיסעו לו בתשוקה גדולה, כל זה להטעות, וזעירין אינן צדיקיא ראשי הדור צדיקים קדושים מסיטרא דקדושה. אבל עכ"פ אחי, הבחירה לא ניתנה לך לברר ולידע כ"ז, מי הוא צדיק ומי הוא שקר, כי כ"ז אינו גלוי אלא לבוחן לבות, ולא נפקא לך מדברינו כלל אלא לבקש רחמים להינצל מכל רע ולידבק בטוב, ואתה לא תבחר כלל, כי נעלם הכל אפי' מבעלי רוה"ק, ולא נגלה אלא לבוחן לבות וכליות. ועל כ"ז דיבר שלמה בחכמתו על אלו שלשת אלפים משל, לברר את הטוב מן הרע, ולעמוד על בוריו היאך להיות נשמר מן הקליפה, ולא יכול לעמוד כלל, ולולא זכות אבות היה נדחה כידוע.

וכן עוד (שם ז): הס"ם מטעה את העולם הרבה, שידבקו עצמן למקום השקר והטעות, ורוכב במרכבתו ליסע ולדבק עצמן למקום השקר והטעות מטעי עלמא, לכך צריכין הבחנה גדולה ותפילות ובקשות שינצל מלהידבק למטעי עלמא בשקר וכזב בדרכים שונים, לזה אמר (וזהר ח"ב קכ"ח): ומנא ידעינן דשכינה שורה עליו, כד חמינן דרעותא דהוא בר נש למרדף ולאשתדלא אכתריה דקוב"ה בלביה ובנפשיה וברעותיה, אבל לזה הראיה צריכין ג"כ קדושה וטהרה ודעת ורוה"ק, ע"כ אין לנו להישען אלא על אבינו שבשמים, להתפלל לפניו בדמעה ובכיה, שלא יטעהו הס"ם לדבק עצמו במטעי עלמא ראשים שלו, שהוא עשאו וסמכם ע"כ.

בתורה ותפלה, ולשפוך שיחתך לפני השם יתברך בכל יום, מתי יגיעו מעשיך למעשי אבותיך וכו' [בתדב"א פכ"ה אמרו ז"ל חייב כל אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשה אבותי].
יתר מזה אין פנאי להאריך.

דברי אוהבך באמת לנצה, המיעצך לטובתך הנצחית

נתן הנ"ל

נפלאותי מאד על שלא היה לי שום פרישת שלום מידידי ר' אפרים נ"י הרה"ח ר' אפרים זצ"ל דר בקרימינסק, מגדולי תלמידי מוהר"ת, בן הרה"ח ר' נפתלי תלמיד רביזיל, ואף על פי שעשה שלא כהוגן, אשיב לו כהוגן ואני פורס בשלומי באהבה רבה, ובשלום חותנו ידידי הרבני מו"ה שמואל נ"י עם כל יוצאי חלציהם שיחי' [הרבני הנגיד ר' שמואל היה מאנ"ש, עשיר ונגיד].

אהובי ר' אפרים זכור את בוראך גם בתוך החנות, ואפילו בתוך הלאווקי בלשון רוסיא, ואל יהיו בעיניך כישנים דברי אדמו"ר ז"ל שאמר [ליקו"מ ח"א סי' ל"ג] שבכל לשונות הגוים יש אותיות התורה וכו', כי ט"ט בכתפי שמים וכו', ומשם אתה יכול לדבק את עצמך בו ית', כי בוודאי לא באת למדה זו, שתשב בחנות כל היום, כי אם כדי שתזכור זאת היטב בכל יום. כי איש גס שאינו יודע מזה כלום, בוודאי אינו חושב זאת, ויושבי אהל בית המדרש כל היום, אינם צריכים לזה כל כך בזה האופן, ומאחר שאתה ברוך השם מיושבי בית המדרש של אדמו"ר ז"ל, ואתה מוכרח לצאת לחוץ בכל יום, על כל פנים תקיים [הדברים לג, יח] שמח זבולון בצאתך [עיי' בליקו"מ ח"א סי' י"ג שתיקון משא ומתן הוא שמחה, ובסי' כ"ג שתיקון תאוות ממון הוא אפנין נהרין באור פני מלך חיים, בחי' שובע שמחות. וע"פ ח"א סי' ר"פ שאף שמשא ומתן היא עבודה גדולה, כי הוא מספיק את הת"ח, ונאמר עליו שמח זבולון. על כל זה נקרא צאתך נגד עבודת התורה].

ולרקד בכל יום במחשבה או במעשה, על ידי שתזכור בדברים הנ"ל כאלה וכאלה וכו' וכו'. ואז טוב לנצח. [עיי' לעיל מכתב צ"א וכבר אמרתי שצריכין לרקד בכל יום וכו', כי לפי עוצם היסורים והבלבולים וכו' העוברין על כל אחד עתה, אין עצה כי אם לשמח את עצמו בכל הנ"ל ולרקד בכל יום בעובדא או במלולא ע"כ. וידוע פתגם מוהר"ת [אבניה ברול] שאמר פעם לתלמידו הר"ר משה מברסלב ז"ל, הנני נוהג לך תיקון לרקד בכל יום].

דברי אוהבך באמת

נתן הנ"ל

ושלום לכל אנ"ש באהבה רבה, ורחימתן עזיזא, ובפרט לזרע קודש של אדמו"ר זצ"ל, לכל אחד ואחד ביחוד שיחי'. השם יתברך יאיר עיניהם, שיזכו לידע מי הוא זקינם הקדוש זצ"ל.

סימן צ"ה

ברוך השם, יום ד' וירא תקצ"ג לפ"ק

אהובי בני חביבי.

מכתבך קבלתי בזאת השעה, וכעת איני יודע עדיין מתי אסע אם ירצה ה', כי לא שכרתי עגלה עדיין, אך כפי הנראה אסע לשלום אם ירצה ה' ביום ב' אחר שבת הבאה עלינו לטובה [כמו שכתב מוהר"ת לעיל במכתב צ"ד]. ומה שלא תבא על שבת קודש אין קפידא, כי גם אצלי אין ניהא כל כך שיהיו אורחים על שבת זה, כי דעתי אין צלולה כל כך מחמת הדרך הזה, וטוב שתבא אם ירצה ה' ביום א', דהיינו אחר קבלת הפאסט, וה' הטוב יעשה.

ובענין דברי אמת והתחזקות, כבר כתבתי לך הרבה בעזרת השם יתברך. וטוב שתסתכל לפעמים בהאגרות המונחים אצלך מכבר, וקויתי להשם יתברך שיחיה אותך הרבה בעזרת השם יתברך. וכעת אין לי פנאי כלל להאריך כי מוסר כתב זה נחוץ. השם יתברך ישמח אותך ואתנו, כי השם יתברך גדול מאד ולגדולתו אין חקר, ובגדולתו הנוראה ששם ענוותנותו [מגילה לא. אמר רבי יוחנן כל מקום שאתה מוצא גבורתו של הקדוש ברוך הוא אתה מוצא ענוותנותו], יכולין לשמוח לעולם, אפילו איך שהוא, איך שהוא.

וכבר ראינו הרבה הרבה טובו וחסדו, עד אין שיעור בדורות האלה, שגילה לנו חסדים כאלה, שהם חידושי התורה שקבלנו מאדמו"ר הנורא זצ"ל. שכולם הם חסדים נפלאים עד אין חקר, והם הם שבעה משיבי טעם להחיות עם רב [ליקו"מ ח"ב סי' ה', יהיה מי שיהיה, יהיה איך שיהיה, כל מי שנוגע מעט דמעט, אפילו בנגיעה בעלמא בחסדים הנפלאים האלה, יש לו לשמוח לנצח. כי הם אורה חיים שובע שמחות וכו' [עיי' חיי מוהר"ן סי' שכ"ב ולא בלבד אנשי שיהיו מקורבים אלי, אלא אפילו מי שיתקרב לאנ"ש, ואפילו מי שרק יגע בהם בוודאי יהיה איש כשר באמת וכו' עיי"ש. ועיי' ליקו"מ ח"א סי' רפ"ה ע"פ טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה, שתיכף כשטועמים טעם התורה של הצדיק האמת, לעולם יאיר לו אור התורה שטעם קצת ממנה בהיותו אצלו].

כוונת ההערות והציונים בכדי להבין את המכתב הק', וברצונינו בעו"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהר"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוונתם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לתת מאמרים להופיע בעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימיל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

אן להפעקס: **845.781.6701**

להודיעה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

שיעורים אויף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א

עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די

מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות

חזקו ואמצו אחיי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם

בכל פעם עצות להציל נפשיכם (על"ת מכתב ש"ג)